

Hypomnesticon, sive Epistula

Ὑπομνηστικόν, ἤτοι ἐπιστολή

Πᾶσαν ὥραν ἐν νῶ ἔχω τὴν ὀπτασίαν, ἣν μοι διηγῆσω, ἀδελφέ· διὸ ἀγωνίζου ἀξίως τῆς κλήσεως πολιτεύεσθαι, ἵνα τῶ στρατολογήσαντι ἀρέσης. Οἶδα γάρ σου τὴν προθυμίαν καὶ τὸν εἰς Θεὸν ζῆλον· διὸ συμβουλεύομαι πρόθεσιν ἔχοντα σωθῆναι, ἄπειρον δὲ ὄντα τέως ἐναρέτου πολιτείας, ἀκολουθεῖν τοῖς ἴχνεσι τῶν ἀγίων καὶ τελείων ἀδελφῶν καὶ πατέρων, καὶ παρ' αὐτῶν μανθάνειν πῶς δεῖ δοῦλον Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι. Ὅπερ σοι καὶ πάντοτε ἔλεγον, ἵνα θεωρῶν ἐκάστου τὴν ἀναστροφὴν μιμῆσθαι τὴν πολιτείαν, πῶς ἕκαστος τῇ εὐσεβείᾳ καθωπλισμένος ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως ἐπείγεται· καὶ σκοπεῖν ἀκριβῶς τοῦ μὲν τὴν τελείαν καὶ ἀκριβῆ πίστιν, τοῦ δὲ τὴν εἰς Θεὸν ἐλπίδα, τοῦ δὲ τὴν διπλῆν ἀγάπην, τὴν εἰς τὸν Κύριον καὶ τὸν 47 πλησίον· καὶ τὸν μὲν, πῶς ἐν φόβῳ Θεοῦ φρουρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, φυλασσόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος· βίον ζῶν ἀνέγκλητον καὶ ἀκατάγνωστον, μᾶλλον δὲ καὶ ἐπαινούμενον ὑπὸ πάντων διὰ τὸ καθαρὸν καὶ ἄμεμπτον τοῦ βίου αὐτοῦ· εἰσὶ γὰρ πολλοὶ τοιοῦτοι, περὶ ὧν ἔλεγόν σοι ἐκείνοις προσέχειν, καὶ μὴ ἐμοὶ τῶ ραθύμῳ. Τούτων οὖν γενοῦ ζηλωτῆς, οἵτινές εἰσιν ὡς φωστῆρες ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ πῶς ὁ μὲν πολεμούμενος ὑπὸ τοῦ Ἐχθροῦ διὰ ποικίλων παθῶν προσφεύγει διὰ προσευχῆς τῷ Θεῷ, καὶ προσκολληθεὶς αὐτῷ διὰ κατανύξεως καὶ πόθου, λαβὼν τὴν βοήθειαν τῆς χάριτος περιγίνεται τῶν ἀτόπων καὶ ἀκαθάρτων λογισμῶν, μετανοῶν περὶ τῶν πεπραγμένων μετὰ πολλοῦ κλαυθμοῦ καὶ δακρύων καὶ στεναγμῶν, πενθῶν ἐν κατηφείᾳ τὰς αὐτοῦ ἀμαρτίας, ἐξομολογούμενος τῷ Θεῷ διὰ προσευχῶν καὶ ἀγρυπνιῶν· κακοπαθῶν ἐν νηστείᾳ καὶ ἐγκρατείᾳ καὶ θλίψει, καὶ ἀγωνιζόμενος σωθῆναι διὰ τούτων τῶν ὄπλων. Ἀγώνισαι τοίνυν καὶ αὐτὸς πολεμῆσαι μέχρι θανάτου, ὡς ἀληθινὸς στρατιώτης· οὐ γὰρ παίγνιον ἐστὶν ἡ ἄσκησις, τέκνον, ἀλλ' ἐν πολλῇ ἀκριβείᾳ ἢ τῆς ψυχῆς σωτηρία κατορθοῦται. Διὸ οὐ παρέλιπον μίαν ἀρετῶν ἐγ 48 γράφως σοι ἐπιστείλας, ἵνα μὴ εἴπης, οὐκ ἤδεις τί ποιήσω. Οὕτως οὖν ἀγώνισαι ἐν πάσῃ σεμνότητι καὶ ἐπιστήμῃ ἀναστροφῇ καὶ τὸν τῆς ζωῆς σου χρόνον, ἵνα καὶ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις ἀρέσης. Ἄν γὰρ οὕτως σεαυτὸν κυβερνήσης, σκοπῶν ἐκάστου τὴν τελείαν ἀποταξίαν καὶ τὴν ἐνάρετον ἐν Θεῷ πολιτείαν, καὶ σὺ εἰς ὕψος ἀρετῶν ἑαυτὸν ἐλκύσαι δυνήσῃ ῥαδίως, βλέπων τοῦ μὲν τὴν ἀκτημοσύνην, πῶς πάντα καταλιπὼν ἀγωνίζεται πάντοθεν ἀμέριμνον καθιστᾶν ἑαυτοῦ τὸν νοῦν πρὸς τὸ ἀπερισπᾶστος προσεδρεύειν ταῖς προσευχαῖς, καὶ μὴ ἔχειν λογισμὸν ἢ φροντίδα ἐκκόπτουσιν αὐτοῦ τὴν εὐχὴν ἢ τὸ δάκρυον ἢ τὴν πρὸς Θεὸν θερμὴν τε καὶ τελείαν ἀγάπην. Οἶδας γὰρ καὶ αὐτός, ἀγαπητέ, ὅτι ἐάν τις μετὰ πόθου καὶ δακρύων προσεύχεται ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, αὐτὸν τὸν Θεὸν ἐνοπτρίζεται ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ. Διὸ ἐν πτωχείᾳ καὶ ἐν πενίᾳ καὶ πολλῇ στενοχωρίᾳ ἐπείγεται ἕκαστος πρὸς τὰ ἐπηγγελμένα τοῖς δικαίοις ἀγαθὰ· στενὴ γὰρ ἢ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἢ ὁδὸς ἢ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτό σοι τὴν ὁδὸν ταύτην ὑποδεικνύω, εἰς 49 ἣν ἐγὼ οὐπω ἐπέβην, ἵνα προσέχων μιμῆσθαι τὴν ἀναστροφὴν τῶν ἀγίων· τοῦ μὲν τὴν εὐλάβειαν, τοῦ δὲ τὴν ἐπιστήμην, τοῦ δὲ τὴν ἀκολουθίαν, τοῦ δὲ τὴν κατάστασιν, τοῦ δὲ τὴν ταπεινοφροσύνην, τοῦ δὲ τὴν τιμὴν· καὶ τὸν μὲν, κατήγορον ἑαυτοῦ γινόμενον, τὸν δέ, ἐξουδενοῦντα ἑαυτὸν καὶ ἐξευτελίζοντα· τοῦ δὲ τὴν ἐπιμέλειαν, τοῦ δὲ τὴν ἡσυχίαν, τοῦ δὲ τὴν πραότητα, τοῦ δὲ τὴν μακροθυμίαν, τοῦ δὲ τὴν ἀνεξικακίαν, τοῦ δὲ τὸ εἰρηνικόν, τοῦ δὲ τὸ κατήγορον ἑαυτοῦ γινόμενον, τὸν δέ, ἐξουδενοῦντα ἑαυτὸν καὶ ἐξευτελίζοντα· τοῦ δὲ τὴν ἐπιμέλειαν, τοῦ δὲ τὴν ἡσυχίαν, τοῦ δὲ τὴν πραότητα, τοῦ δὲ τὴν μακροθυμίαν, τοῦ δὲ τὴν ἀνεξικακίαν, τοῦ δὲ τὸ

εἰρηνικόν, τοῦ δὲ τὸ προσφιλές, τοῦ δὲ τὴν ὁμόνοιαν, τοῦ δὲ τὴν συμφωνίαν, τοῦ δὲ τὴν σύνεσιν, τοῦ δὲ τὴν φρόνησιν, τοῦ δὲ τὸ νηφάλιον, τοῦ δὲ τὸ σοφόν, τοῦ δὲ τὸ εὐσύμβουλον, τοῦ δὲ τὸ διακριτικόν, τοῦ δὲ τὸ μυστικόν, τοῦ δὲ τὸ ἰλαρόν, τοῦ δὲ τὸ χαρίεν, τοῦ δὲ τὸ εὐπροσήγορον, τοῦ δὲ τὸ εὐδιάλλακτον, τοῦ δὲ τὸ συγκαταβατικόν, τοῦ δὲ τὸ συγχωρητικόν, τοῦ δὲ τὴν ἀνδρείαν, τοῦ δὲ τὸ θάρσος, τοῦ δὲ τοὺς ἀγῶνας, τοῦ δὲ τὴν ὑπακοήν, τοῦ δὲ τὴν ἐργασίαν, τοῦ δὲ τὸν ἔπαινον, τοῦ δὲ τὴν προθυμίαν, τοῦ δὲ τὴν εἰς τοὺς ἀδελφούς διακονίαν, τοῦ δὲ τὸν ζῆλον, τοῦ δὲ τὴν θερμότητα, τοῦ δὲ τὴν ὑποταγήν, τοῦ δὲ τὴν 50 παντελή τοῦ βίου ἀπαλλαγὴν, καὶ καθάπερ ἔσταυρωμένον καθ' ἑκάστην ἀποθνήσκοντα· τοῦ δὲ τὴν ὑπομονήν, τοῦ δὲ τὸ καρτερικόν, τοῦ δὲ τὴν ἀλήθειαν, τοῦ δὲ τὴν παρρησίαν, τοῦ δὲ τὸ ἐλεγκτικόν, τοῦ δὲ τὸν φωτεινὸν καὶ ἔκδηλον πᾶσι βίον, τοῦ δὲ τὴν ἀκρίβειαν, τοῦ δὲ τὴν πανουργίαν, τοῦ δὲ τὴν παιδείαν, τοῦ δὲ τὴν σωφροσύνην, τοῦ δὲ τὸν ἀγιασμόν, τοῦ δὲ τὴν ἀγνείαν, τοῦ δὲ τὴν παρθενίαν, τοῦ δὲ τὸ καθαρόν, τοῦ δὲ τὸ πνευματικόν. Καὶ τοῦ μὲν σκόπει τὴν ἐλεημοσύνην, τοῦ δὲ τὴν ἀντίληψιν, τοῦ δὲ τὴν χρηστότητα, τοῦ δὲ τὴν ἀγαθότητα, τοῦ δὲ τὴν εὐσπλαγχνίαν, τοῦ δὲ τὸν οἰκτιρμόν, τοῦ δὲ τὴν φιλαδελφίαν, τοῦ δὲ τὸ χαριστικόν, τοῦ δὲ τὸ εὐαπόδοτον, τοῦ δὲ τὴν ἰσότητα, τοῦ δὲ τὴν δικαιοκρισίαν, τοῦ δὲ τὴν συγγνώμην, τοῦ δὲ τὴν ἐπιείκειαν, τοῦ δὲ τὴν συμπάθειαν, τοῦ δὲ τὴν φιλοξενίαν, τοῦ δὲ τὴν ἀφελότητα, τοῦ δὲ τὴν ἀκακίαν, τοῦ δὲ τὴν ἀπάθειαν, τοῦ δὲ τὴν ἀκεραιότητα, τοῦ δὲ τὴν αὐτάρκειαν, τοῦ δὲ τὴν συμμετρίαν, τοῦ δὲ τὴν εὐχαριστίαν, τοῦ δὲ τὴν ἀπλότητα, τοῦ δὲ τὸ παρακλητικόν, τοῦ δὲ τὴν παραμυθίαν, τοῦ δὲ τὴν εἰς τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπίσκεψιν, τοῦ δὲ τὴν εὐθύτητα, τοῦ δὲ τὸ προτρεπτικόν· 51 καὶ τῶν μὲν τὴν ἀνελλιπὴ εὐχὴν τε καὶ ψαλμωδίαν καὶ τοὺς τῶν δακρῦν ὀχετούς· καὶ ἀπαξαπλῶς τῶν πάντων τὴν ἔνθεον πολιτείαν. Ἐν μέσῳ τοσοῦτου θησαυροῦ οἰκῶν, σπούδασον πλουτῆσαι μετὰ τῶν φρονίμων παρθένων συζῶν, μὴ ταῖς μωραῖς συγκαταριθμηθῆς. Τοσοῦτους ἔχεις φωστῆρας καταυγάζοντάς σου τοὺς ὀφθαλμούς καθ' ἑκάστην ἡμέραν τε καὶ νύκτα· ἐν τῷ φωτὶ αὐτῶν πορεύθητι, καὶ τοῖς ἴχνεσιν αὐτῶν ἀκολουθήσον, ἵνα αὐτοῖς συνεισέλθῃς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. Ὁξυπόδησον ἐν τοῖς βήμασι τούτοις, ὅπως τινὰς αὐτῶν καταφθάσαι δυνηθῆς· οἶδα γὰρ ὅτι, ἐὰν θέλῃς, δύνη. Περίζωσαι οὖν τὴν ὀσφύν σου, καὶ ἄψαι τὴν λαμπάδα σου τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἐκδέχου τὸν Κύριόν σου, ἵνα εὕρεθῆς ἕτοιμος εἰς τὴν ἀπάντησιν αὐτοῦ. Οὐ παύσομαι περὶ τούτου σοι γράφων· οἶδα γὰρ ὅτι δικαίως ἀκούεις, ἀλλὰ πρόσεχε σεαυτῷ, καὶ ἀγώνισαι μέχρι θανάτου διαφυλαχθῆναι, ἵνα μετὰ παρρησίας καὶ χαρᾶς τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ ἀπαντήσῃς. Τίμα γὰρ τὴν παρθενίαν, καὶ εἰς τὴν οὐράνιον παστάδα συνεισφέρει σε. Διὰ τοῦτο εἶπεν ὁ 52 Ἀπόστολος, ἡρμοσάμην ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνήν παραστῆσαι τῷ Χριστῷ. Νῦν οὖν, ἀγαπητέ μου, ἔγραψά σοι τὰς ἀρετὰς τῶν ἁγίων ἀνδρῶν καὶ τὰ ἔνεδρα τοῦ Ἐναντίου, ἵνα ῥυσθῆς ἐκ τῶν ἐκείνου παγίδων δυνήσῃ τὴν ψυχὴν σου σῶσαι. Μὴ γὰρ μοι εἶπῃς, ὅτι εἰς μοναστήριον εἰσῆλθον, καὶ σχῆμα ἀγγελικὸν ἐφόρεσα· οὐ μόνον οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Θεός, οὐ τῷ ἔξωθεν σχήματι τέρπονται, ἀλλὰ τῶν ἀγαθῶν πράξεων τοὺς καρποὺς ἐπιζητοῦσι. Στήθι οὖν, ὡς δένδρον εὐθαλές, φυλάσσω τὸν καρπὸν τῶν ἀρετῶν σου, μὴ ἐλθῶν ὁ σκώληξ τῆς ὑπερηφανίας διαφθείρῃ σου τὸν καρπὸν τῆς ταπεινοφροσύνης· μὴ τὸ ψεῦδος κλέψῃ σου τὴν ἀλήθειαν· μὴ ἡ κενοδοξία σκιάσῃ σου τὴν εὐλάβειαν· μὴ ἡ ὀργὴ συλήσῃ σου τὴν πραότητα· μὴ ὁ θυμὸς κενώσῃ σου τὴν μακροθυμίαν· μὴ ἡ μάχη λυμάνῃ σου τὴν εἰρήνην· μὴ ἡ ἔχθρα τὴν φιλίαν ἐμποδίσῃ· μὴ ἡ μνησικακία τὴν καταλλαγὴν ἐκκόψῃ τῆς ἀγάπης· μὴ ὕβρις τὴν τιμὴν ἀπελάσῃ· μὴ ἡ ἔρις τὴν συμφωνίαν μερίσῃ· μὴ ἡ ταραχὴ τὴν ἡσυχίαν διώξῃ· μὴ ἡ γαστριμαργία τὴν νηστείαν ἐμποδί 53 σῃ· μὴ ἡ ἀδηφαγία τὴν ἐγκράτειαν ἐκκόψῃ· μὴ ἡ ῥαθυμία τὴν σπουδὴν ὑποσκελίσῃ· μὴ ὁ ὕπνος τὴν ἀγρυπνίαν κοιμήσῃ· μὴ ἡ ἀκηδία τὴν προθυμίαν βαρήσῃ· μὴ ἡ ὀκνηρία

τὴν διακονίαν κωλύσῃ· μὴ ὁ γογγυσμὸς τὴν ὑποταγὴν ὑποσύρῃ· μὴ παρακοὴ τὴν ὑπακοὴν ἀποκλείσῃ· μὴ ἡ ἀργολογία τὴν ψαλμωδίαν νικήσῃ· μὴ ἡ εὐτραπελία τῆς δοξολογίας περιγένηται· μὴ ὁ γέλως τοῦ πένθους κατισχύσῃ· μὴ ἡ ἀποτομία τὴν συγκατάβασιν ἀχρειώσῃ· μὴ πορνεία τὴν σωφροσύνην διαφθείρῃ· μὴ ἀπιστία τὴν πίστιν καταργήσῃ· μὴ φιλαργυρία τῆς ἀκτημοσύνης προτιμηθῇ· μὴ τοὺς γονεῖς ὑπὲρ τὸν Χριστὸν ἀγαπήσῃς· μὴ σοὶ ὁ κόσμος ὑπὲρ τὴν βασιλείαν ἡδυνθῇ· μὴ σοὶ πλοῦτος τὴν πενίαν ὀνειδίσῃ· μὴ σου καταλαλιά τὴν γλῶσσαν ἐρεθίσῃ· μὴ σε διαβολὴ ἀδελφοκτόνον ἀπεργάσῃται· μὴ σου ψιθυρισμὸς τὴν ψυχὴν μολύνῃ· μὴ σοὶ φθόνος κατὰ τινος ἐμβαρῆ· μὴ σου δόλος τὸ καθαρὸν τῆς καρδίας μιάνη· μὴ σε ὑπόκρισις τῶν ἀγαθῶν στερήσῃ· μὴ σε συκοφαντία προδότην ἀπεργάσῃται· μὴ σοὶ ψευδομαρτυρία κόλασιν προξενήσῃ· μὴ σε κλοπὴ τῆς βασιλείας ἀπαλλοτριώσῃ· μὴ σοὶ ἀδικία τὸν παράδεισον ἀποκλείσῃ· μὴ σου 54 ἀνθρωπαρέσκεια τὰ ὅστέα διασκορπίσῃ· μὴ σου προσωποληψία τὴν παρρησίαν ἐκκόψῃ· μὴ σε φιληδονία τῆς φιλοθείας κατασύρῃ· μὴ σου ἐπιθυμία τὴν κατάνυξιν τυφλώσῃ· μὴ σου ἡδονὴ τὸν εἰς Θεὸν πόθον ἀμαυρώσῃ· μὴ σε ἡδονὴ βρωμάτων τῆς τρυφῆς τοῦ παραδείσου ζημιώσῃ. Μὴ ἄνθρωπον βδελύξῃ, ἵνα μὴ τὸν τούτου ποιητὴν παροργίσῃς. Μὴ μέμψῃ ἀκαίρως, ἵνα μὴ εἰς κατάγνωσιν ἐμπέσῃς. Μὴ τινα ὀνειδίσῃς, οὐ γὰρ οἶδας τί σοὶ συμβαίνει. Μὴ ὑψωθῆς τῇ καρδίᾳ, ἵνα μὴ πεσὼν ἐπαγάγῃς σεαυτῷ ἀτιμίαν. Μὴ σου θρασύτης τὴν ἐπιείκειαν ἀποκόψῃ· μὴ σου δειλία τοῦ θάρρους καταδυναστεύσῃ· μὴ καταφρόνησις τὸν φόβον σου ἀφαντώσῃ· μὴ σε ῥεμβασμὸς τῆς συνοδίας χωρίσῃ· μὴ σου μετεωρισμὸς τὴν ψυχὴν τραυματίσῃ. Μὴ ἐξ ἀκοῆς τὴν ψυχὴν κηλιδώσῃς· μὴ συνδιαζώσης κακοῖς, μηδὲ συμβουλευσῃ, μήποτε ἡ κακία σκοτίσῃ σου τὴν ἀκακίαν, μὴ πονηρία νικήσῃ σου τὴν ἀγαθότητα, μὴ φθόνος περιγένηταί σου τῆς ἀπαθείας. Μὴ γίνου προπετής, ἵνα μὴ μισησῇς 55 θῆς ὑπὸ πάντων· μὴ σοὶ αὐθάδεια μάλιστα προξενήσῃ. Μὴ δῶς ἄνεσιν ποτε τῇ σαρκὶ σου, ἵνα μὴ γένηται βάρος τῇ ψυχῇ σου. Μὴ σου βλασφημία ἀρπάσῃ τὴν εὐφημίαν· μὴ σε ἀπόγνωσις ἀποκλείσῃ τῆς μετανοίας· μὴ σε ἀπόνοια ἐκ τῶν οὐρανῶν κατασπάσῃ· μὴ σου καύχησις τὸν θησαυρὸν ἐκκόψῃ· μὴ μεγαλορρημοσύνη τὰ κρυπτά σου θριαμβεύσῃ· μὴ βασκανία διὰ σοῦ τινὰ ἀμαυρώσῃ· μὴ ἀφροσύνη τὴν σύνεσιν σου τυφλώσῃ· μὴ μωρία τὴν φρόνησιν σου σκοτίσῃ· μὴ ἄνοια τὸν νοῦν σου κυριεύσῃ· μὴ ἀδιακρισία τὴν διάκρισιν σου ἀλλοιώσῃ· ἢ ἕτερόν τι τῶν ἀπηγορευμένων, διαλανθανόντων νῦν, ἐν τῇ καρδίᾳ ὑπεισέλθῃ, καὶ αἰχμαλωτίσῃ σε τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Ἀλλὰ νῆφε, καθὼς γέγραπται, ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου μελετῶν ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐπειδὴ ὁ Ἐχθρὸς οὐ παύεται πολεμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός, μήπως εὖρη σου τὸν νοῦν σχολάζοντα ἀπὸ τῆς μελέτης τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπισπεῖρῃ αὐτοῦ τὰ ζιζάνια, καὶ ποιήσῃ τὰ ἔσχατα χεῖρονα τῶν πρώτων, μὴ τῶν ἐπιγείων στερηθῆς καὶ τὰ οὐράνια ζημιωθῆς. Οὐδεὶς γὰρ τὴν χεῖρα ἐπιβαλὼν 56 ἐπ' ἄροτρον, καὶ εἰς τὰ ὀπίσω προσέχων, εὐθετὸς ἐστὶν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐξελθὼν τοίνυν τοῦ κόσμου καὶ τῷ Χριστῷ ἀκολουθῶν, οὕτως τρέχε ἵνα καταλάβῃς. Μὴ ἐκκλίνῃς εἰς δεξιὰ μηδὲ εἰς τὰ ἀριστερά, τούτέστιν εἰς ἓν τῶν προγεγραμμένων παθῶν, ἵνα μὴ ἐμπεσὼν εἰς κρημνὸν ἀμαρτίας τῇ ψυχῇ ἀποθάνῃς· ἀλλ' ὁδῷ βασιλικῇ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ τρέχων, ἐπὶ τὴν οὐράνιον βασιλείαν ὀρθοπόδησον· ἅμα δὲ καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ εὐχόμενος, ἵνα κἀγὼ ὁ ἀνάξιος συμμετοχὸς τῶν ἀγίων γενόμενος καταξιωθῶ σὺν ὑμῖν ἀπολαῦσαι τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ταῦτά σοι ἔγραψα, ἀγαπητέ μου, οὐχ ὅτι ἐγὼ ἐφυλαξάμην ἀπὸ τούτων, ἀλλ' ἵνα αὐτὸς φυλαζόμενος τῷ Θεῷ εὐαρεστήσῃς· ὁ γὰρ Κύριος εἶπεν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος ποιήσει. Καὶ αὐτός, ἀγα 57 πητέ, πιστεύω ὅτι μείζονα τῶν προγενεῶν σου ποιήσεις, ἐὰν καθὼς παρέλαβες φυλάξῃς. Μὴ οὖν γίνου

κριτής ἀλλοτρίων πράξεων, ἀλλ' αὐτὸς τὸν ἑαυτοῦ βίον καθ' ἐκάστην ἀγωνίζου διορθοῦσθαι. Ἐκαστος γὰρ περὶ τῶν ἰδίων πράξεων ἔχομεν δοῦναι λόγον τῷ Θεῷ. Αὐτὸς οὖν καθ' ἐκάστην διάκριναι τοὺς λογισμοὺς σου, καὶ λέγε ἐν ἑαυτῷ· Εὐλάβειαν ἔχω; Ἐχω κατάνυξιν; Ἐχω ταπεινοφροσύνην; Καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ἀνωτέρω προεγράψαμεν. Πάλιν διακρίνου καὶ λέγε· ἐν ἑαυτῷ· Μὴ ἄρα ἀδιαφορῶ; Μὴ ἄρα ἀργολογῶ; Μὴ ἄρα ὀργίζομαι; Μὴ τι τῶν γηϊνῶν ἐπιθυμῶ; Καὶ οὕτως καθ' ἐκάστην τῶν προγεγραμμένων διακρίνων, ἀποστύγων τὸ πονηρὸν, κολλῶ τῷ ἀγαθῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός, ὁ σῶζων πάντας τῇ αὐτοῦ χάριτι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Παραγγέλλω σοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τέκνον, ὥστε φυλάξαι σε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἀναγινώσκειν τε αὐτὴν συνεχῶς καὶ πάλιν αὐτὴν ἀποτιθέ 58 ναι· καὶ ἕως ἂν αὐτὴν ἐκμάθῃς, μὴ συγχωρήσης. Μετὰ γὰρ πολλῆς ἀκριβείας περὶ πάντων τῶν παθῶν ἔγραψά σοι, ἵνα καὶ μελετᾷς αὐτὰ συνεχῶς, καὶ φυλάσσης ἀκριβῶς. Ἐν τίνι γὰρ κατορθώσῃ νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, εἰ μὴ ἐν τῷ φυλάσσεισθαι τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου; Τέως ταῦτα φανερὰ ἔγραψά σοι, ἐξ ὧν καὶ εὐχερῶς φυλάξασθαι δύνη. Ὅταν δὲ ταῦτα κατορθώσῃς, τότε σου τὸν νοῦν ἐπιστηρίξω εἰς περισσοτέραν ἀκρίβειαν, ἵνα οὕτως καὶ εἰς τὸ τέλειον φθάσαι καταξιωθῆς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ Πατρὶ σὺν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.